

Zakon o delitvi duše

Pri razlagi mineralnega in rastlinskega kraljestva je bilo že delno nakazano, kako se nenehno dviga nešteta množica teluričnih specifik, ki se sprijemljejo, povezujejo in urejajo po volji duhov, ki so jim predpostavljeni. In *da je v določeni meri vse, karkoli se pojavi na Zemlji, del Satanove duše.*

Ta njegova delitev je po tajnem zakonu urejena tako, da je postal Satan sam prvi pomočnik pri svojem razkroju. Svojo dušo hoče s svojo močjo osvoboditi in ji dati prejšnjo razsežnost. Zaradi tega se nenehno vnema v notranjosti svoje stisnjene telurično-specifične duše. S tem stalnim vnemanjem hoče navidez trdno materijo spet spremeniti v popolnoma subtilno substanco. To prizadevanje mu je pod rednimi omejitvami dovoljeno in v ta namen je tudi tako postavljen in urejen Zemljin organizem, da mora hudobni duh ostati v svoji vztrajnosti vedno enako dejaven.

Ta duh je tudi resnično v zablodi, daje s to dejavnostjo osvobodil že skoraj vso svojo ujeto dušo in zaradi tega nenehno poganja psihične specifikke iz Zemljine notranjosti. O tem, da te specifikke tukaj prestrežejo mogočni duhovi in jih urejajo v nove popolne ljudi, pa ve zelo malo ali nič.

Te specifikke, ki prihajajo od tam, so seveda čisto peklenške vrste in temeljno zle. Zaradi tega se morajo dvigati in prevrevati skozi neskončno vrsto stopenj bitij, preden so primerne za gradnjo človeškega telesa in človeške duše. Peklenško teh specifik se kaže čisto jasno v mnogih bitjih, ki so pred človekom. Oglejte si strupeno bistvo skoraj vseh kovin in strup v rastlinah. Potem strup v živalih, velik bes posebno pri divjih zvereh in grozljivo zahrbtnost strupene golazni - in ne bo vam ušla peklenška zloba v teh bitjih. Ja, celo pri ljudeh se pogosto izraža to čisto peklenško še tako zelo, da je neredko med kakšnim človekom in Knezom noči malo ali pa sploh nobene razlike. (Op. na primer zlobni, krvoločni voditelji krvavih vojn in drugi morilci, sadisti.)

To čisto peklenško zlo je bilo šele po prihodu najmogočnejše specifikke "božje besede" iz nebes (op. Jezusa Kristusa), izpostavljeno novemu vretju, v katerem sede peklenško ublažilo in spremenilo v nebeško - toda tudi ne naenkrat.

Specifikke v prvi človekovi duši' postanejo same zase sicer že čisto nebeške, če jih je prešnil duh. Toda človekovo telo ali meso je v vseh svojih delih še hudobno, še vedno peklenško. Zaradi tega mora to meso pretrpeti množico poniževalnih preizkušenj, da bi se lahko postopoma prilagodilo že prej očiščeni duši.

Zaradi tega mora telo umreti, biti razkrojeno. V vseh svojih delih mora preiti v vsakovrstno črvad, v tej spet umreti (biti razkrojeno) in nato preiti v neštete infuzorije. Te vstopijo v rastlinska bitja. Rastline nato strohnijo v različnih stanjih: deloma v zemlji, deloma v ognju, deloma v živalskih želodcih. To se nadaljuje tako dolgo,

dokler ni sproščen poslednji atom, za kar bo pri nekaterem človeku potrebno več sto let, pri nekaterih nečimrnih, svoje meso ljubečih bedakih kar nekaj tisočletij, dokler ne bo sledil popolni razkroj njihovega zapuščenega telesa. Resnični, čisto peklenki kvas vsakega telesa bo ostal za vse čase nestrohljiv kot prava temeljna Satanova lastnina, da bi mu preostalo trajno telo. Toda vsaka najmanjša duševna substanca, ki se tega še drži, bo od tod vzeta in pridružena človekovi duši.

Tako bo postopoma celotna Satanova duša znova vstala v mnogih ljudeh, od katerih bo vsak popolnejši kot ves prejšnji veliki duh. Zato da bi vsaka duša dobila popolno božansko somernost, ji je iz Boga vsajen *novi* duh. S tem lahko postane popolnoma novo bitje, stvar. To je *ново* stvarstvo, ki ga bo ogenj božje ljubezni oblikoval popolnoma na novo. Staro stvarstvo pa se,bo sesulo v svoj prah in v svojo vedno večjo nezavest in bo otrdelo in postalo temelj novemu.

[Jakob Lorber](#)
[Zamlja in luna](#)